

представи прошениe-то си на первый сенаторинъ кой-то ще й ся появи. Она видѣ много лица отъ каляска да слизать и по стжалба-та да ся качватъ кон-то на груди-те си звѣзды нмаха, и кон-то вси палешникъ носяха, сапоги и една отлична одѣжда, и кон-то нѣкон си нмаха еполети на рамена-та. Тя мыслеше че они бѣха чиновницы и военноначалницы, и всегда чакаше да види нѣкого сенаторина да иде, кой-то, какъ-то она на умъ-атъ си бѣше турила, требаше да носи особито едно нѣщо кое-то ще го отличава, и така никому прошениe-то си не даде; на конецъ кадъ три-те часа послѣ пладня, всичкій-атъ свѣтъ ся изваряха, и Прасковія, като ся видя че остана сама, тръгна пай подирѣ, като ся чудеше защото бѣше видѣла въ сената толкозъ свѣтъ безъ да срѣщае нито единого сенаторина. Като ся заварна у дома си каза на купцова-та жена това нейно удивленіе, коя-то съ голѣмъ трудъ можа да й даде да разумѣе че единъ сенаторинъ е като единъ другъ человѣкъ, и че онія кон-то она видѣла вси сенатори были и на кон-то прошениe-то си требувала да си даде.

На другій день кога-то въ сената щеха